

KRISZTUS TESTÉNEK ÉS VÉRÉNEK ÜNNEPE: ÚRNAPJA

Jövő heti (évközi 10. vasárnapi) szentírási szakaszok: **olvasmány:** 1Kir 17, 17-24; **szentlecke:** Gal 1, 11-19

EVANGÉLIUM (Lk 7, 11-17): Abban az időben Jézus elment Naim városába. Vele mentek tanítványai és nyomukban nagy népsokaság. Amikor a város kapujához közeledett, halottat hoztak ki, egy özvegyasszony egyetlen fiát. Az édesanyját sokan kísérték a városból. Amikor az Úr meglátta, megérett rajta a szíve, és így szólt hozzá: „Ne sírj!” Azután odalépett a koporsóhoz, és megérintette azt. Erre a halottvívők megálltak. Ő pedig így szólt: „Ifjú, mondom neked, kelj föl!” A halott felült, és beszélni kezdett. Ekkor Jézus átadta őt anyjának. Mindnyájukat elfogta a félelem, és így magasztalták Istent: „Nagy próféta támadt közöttünk.” „Isten meglátogatta népét.” Ennek híre elterjedt egész Júdeában és mindenfelé a környéken.

Elmélkedéshez:

- Hogyan viselkedek, amikor másokat valamilyen nagy nehézség, próbatétel ér?
- Közömbös vagyok, vagy tudok együtt érző lenni?
- Hiszem-e, hogy Jézusnak hatalma van a halál felett?

Beszámoló-rovat: Bérnákosítás az Esztergomi Bazilikában

A bérnákosítás egy szentség, amely a felnőtté válásról szól, bár a felnőtté válás talán még korai lehet. A felnőtté válás komoly dolog, olyan dolgokban kell döntenie az embernek, amik meghatározzák az életét. Komoly dolgok, amelyek nem oldhatók meg többé helyettünk a szüleink. A felnőttnek felelősségteljesnek kell lennie. Már nem csak a saját életünket kell irányítani, hanem a ránk bízott emberekért is felelnünk kell. Meg kell tudnunk különböztetni a helyes és rossz dolgokat és a rosszakat elkerülni, ezzel példát mutatni a körülöttünk élőknek. Teteinkkel befolyásolhatjuk mások döntéseit nem csak jó, hanem rossz irányba egyaránt. Már sokkal fontosabb, hogy meggondoltan cselekedjünk, mert ezeknek a következménye már nem rossz jegy, büntetés, internet elvonás, hanem valós következmények. Ezekkel a gondolatokkal foglalkoztunk a hittanórákon, melyek ezért ijesztőek 16 vagy 14 évesen. Ez lenne a bérnákosítás lényege, innentől felnőttként kell viselkednünk? Nem. Az atya elmagyarázta, mert látta, hogy kicsit megrémültünk. A bérnákosítással erőt kapunk a Szentlélektől, hogy amíg eljutunk a felnőttkorig, addig fel tudjunk készülni a felelőségekre. A bérnákosítás előtt mindenkinek bérnémet kellett választani. Rengeteg életrajzot néztünk át, melyik szentet válasszuk. Számomra nagyon fontos volt, hogy olyan szentet válasszak, aki családanyaként élt, mert ő tényleg példát mutathat a felnőtt életben. Aztán a másik fontos kérdés a bérnákosító. Olyan embert kellett választani, aki szintén példát tud mutatni és segíteni, és olykor tanácsot is ad. Ezek után következhetett a szentgyónás. Az atya azt kérte, a bűneink után mondjuk el, min szeretnénk változtatni, és ehhez tanácsokat is adott. Másnap jött a bérnákosítás napja, Pünkösöd. Mindenki izgatott volt. Szülők, keresztszülők, bérnákosítók és persze mi is. A bérnákosítási szertartáskor sorba álltunk, mögöttünk a bérnákosítók. Vártuk, hogy sorra kerüljünk, és elmondassuk a válaszokat, amelyeket megtanultunk. Én mikor sorra kerültem és elmondtam a válaszokat, el kezdtem mosolyogni, nem tudtam megmondani miért, de ezt nem lehetett letörölni az arcomról. Amikor visszaültem a helyemre, láttam, hogy mindenki ugyanígy mosolyog és egyfajta boldogság ült ki az arcokra. Mindenki vidám és boldog volt, már senki sem izgult. Majd a mise után megkerestük egymást és együtt örültünk. Majd a családdal ünnepeltünk, és vitattuk meg az élet nagy dolgait.

Hengán Kamilla

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

Beszámoló-rovat: Napfényes Csíksomlyó

Januárban a régió Karitasz vezetője részéről felvetődött, hogy jó lenne közösen Csíksomlyóra menni. A csoportban egy egész vasúti vagonra való társaság, 70 fő jött össze. Így jelentkeztünk a Boldogasszony-zarándokvonat útjára. Úgy gondoltuk, hogy Pünkösöd a megnyílás, a kitarulkozás ünnepe, hogy a hit évében méltóan, minél többen és együtt zárandokoljunk a Csíksomlyói Segítő Szűzhöz. A megelőző szervezések után május 16-án hajnalban, hátizsákokkal felszerelt emberek várakoztak a Budapest-Nyugati pályaudvaron, hogy felszállhassunk a Székelyföldre induló zárandokvonatra. A több mint egy tucatnyi kocsiból álló szerelvény közel 800 utassal várta az indulást. A zárandokokat dr. Beer Miklós megyéspüspök áldotta meg és indította útjára. A vonat nemzeti színekbe burkolva – hiszen mindenhol előkerültek a zászlók – indult útnak, hogy néhány óra múlva elhagyva az anyaország határát, Aradon áthaladva érkezzünk meg utunk első állomására, Máriaradnára, a híres búcsújáró helyre, ahol a ferences templom felé indultunk. Igazán ez volt az első alkalom, amikor együtt vonulva, énekelve szembesültünk azzal, milyen sokan is vagyunk. A templomban megcsodálhattuk a Mária-kegyképet. A szentmisén Kemenes Lóránt atya jókedvű prédikációja után a vonattal Gyergyószentmiklós felé vettük az irányt. A Székelyföldre érve az út nagy részét az ablakban töltöttük. A gyönyörű táj szemlélésén túl szívet melengető volt, hogy hosszú kilométereken keresztül minden mezőn, szántóföldön, kertben is várják a vonatunkat. Várják azt a néhány pillanatot, amíg a szerelvény elsuhan és ők integetésükkel biztosítottak arról, hogy még mindig szeretnek minket. A gyergyói állomásra éjjel értünk késéssel, mégis több ezres tömeg várta vonatunkat, élen a polgármesterrel és a plébánossal. Sokan népviseletbe öltözve köszöntöttek minket. Együtt énekeltük a székely himnuszt, majd a szállásra vittek mindenkit. Második nap Gyimesbükkre utaztunk. Útközben összehalmozottunk a Székely-gyorssal, amit a Mátyás-mozdony húzott. A két vonat utasai üdvözlőgással köszöntötték egymást. Jó lenne ilyen szeretetet itthon is megtapasztalni. A gyimesi állomásról hosszú sétálva értük el a 30. vasúti órházat, amely az egykori történelmi Magyarország határán áll. Felmentünk a kápolnához, mely előtt szabadtéri misén vettünk részt. A mise keretében megáldásra került a hegygerincen felállított székely kapu 11 kopjafával, mely a lét kapuját jelképezi. Mise végén megáldással indultak a kereszthalját a másnapi csíksomlyói szentmisére gyalogosan. Akinek még volt ereje, felbaktathatott a Rákóczi-vár romjaihoz. Harmadnap pirkadatkor vonatra szálltunk, mert eljött a búcsú napja, és hogy időben felérjünk a nyeregbe, időben kellett indulni.

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról) Fent elfoglalva a helyünket a temérdek ember és a több ezer zászló, a ragyogó napsütés és a festői környezet semmihez nem hasonlítható érzéssel tölti el az embert. Sokan voltunk, mégis békesség és nyugalom honolt. TERNYÁK Csaba egri érsek a búcsúi beszédében minden keresztény zarándokot és Istenkeresőt köszöntött. Mint mondta, a hit zarándokútján nem csak hívők járnak, hanem olyanok is szép számmal, akik „szívük rejtekében foglalkoznak az Isten kérdésével”. A szentmise végén a csíksomlyói ferencesek képviselője bejelentette: a lengyelországi pálos rend czestochowai kolostorának ajándékozzák a csíksomlyói Mária-kegykép másolatát. A másolatot a zarándokvonat hozta Budapestre. Negyedik nap reggel szabadtéri szentmisén búcsúztunk Erdélytől Gyergyószentmiklós főterén a helyi lakosság részvételével. Ezután már csak a személyes búcsúzás maradt a vasútállomáson. A Boldogasszony-zarándokvonat négy napos útja mindannyiunk számára bizonyította a magyarság összetartozását. A kigyózó szerelvény a helyiek búcsúénekével indult haza. Az úton lelki vezetőink voltak Burbela Gergely verbita szerzetes, tartományfőnök, Görbe László piarista szerzetes, a Szent Margit Gimnázium igazgatója és Timár Sándor P. Asztrik ferences szerzetes. A vonat szinte mozgó templomként működött, hiszen együtt imádkoztunk a rózsafüzért, litániát, esti imát. Lehetőség volt külön lelki beszélgetésre az atyákkal, illetve biztosítva volt a gyónás is az erre kijelölt kocsikban. Hazafelé a kegyzobor előtt imádkozhattunk, énekelhettünk. Oszlopos tagja volt az utunknak a lélkivezetőkön kívül Pálmai Árpád, a Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium karnagy tanára, akivel végigénekeltek a misék minden énekét. Fáradhatatlanul tanította a társaságot. Nagy köszönet Budai Lászlónak, a zarándoklat szervezőjének, bár ő mindig hátrítja a köszönetet a főszervezőre, a Jóistenre. A búcsú jelmondata: „Boldog vagy, mert hittél” (Lk 1, 45). Boldog és hálás vagyok, hogy hittem abban, hogy végig tudom csinálni ezeket a nehéz és szép napokat! Lelkiekben feltöltődve és gazdagodva köszönöm, hogy részese lehettem ennek az élménynek! Istenben, magyarságomban megerősített!

Galambosiné Marika

Részlet a Főegyházmegyei körlevélből

Az Isteniszteleti és Szentségi Kongregáció április 10-én kelt, 516/12/L számú levelében engedélyezte, hogy Magyarországon **Vízkereszt ünnepe ezentúl ne a január 2-a és 8-a közé eső vasárnap, hanem január 6-án kerüljön megünneplésre.** Ezen kívül – Karácsony napjához, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepéhez és Nagyboldogasszony ünnepéhez hasonlóan – **Vízkereszt ünnepe és Mindenszentek ünnepe mostantól a magyarországi egyházmegyéekben kötelező ünnep.**

Plébániai hittantábor

A plébániai hittantábor az idei évben július 1-től 6-ig, Szobon, a plébánián lesz. Kérjük a családokat, hogy a nyári programok tervezésénél ezt az időpontot is vegyék figyelembe! Résztevő korosztály: 3-ostól érettségizőig. A jelentkezési lapok az újság asztról elvihető. A várható költség 15.000 Ft. Akinek ez gondot okoz, kérjük, a jelentkezésnél jelezze! A kitöltött jelentkezési lapokat kérjük a sekrestyében, illetve a plébánián mielőbb leadni!

Meghívó

Az esztergomi Balassa Bálint Gazdasági Szakközépiskola, a Balassa Bálint Múzeum és a Balassa Bálint Társaság szeretettel meghívja a Balassa Bálint szobrának koszorúzására: **május 31-én**, pénteken, **délután 4 órakor** Balassa Bálint szobránál, a Várhegy oldalán.

„Ilyeneké a mennyek országa” (Nagymaros margójára)

Szombat, Nagymaros, ifjúsági találkozó, tanúságtétel, derű. Hadd osszak meg két momentumot, vagy ahogyan mi domonkosok mondanánk, „prédikációt”. A közelünkben telepedett le egy család, több kisgyermekkel, köztük egy 2-3 éves kisfiúval, nevezzük Petinek. A szentmisére várakozva melléjük ült egy anyuka, szintén a kb. 3 éves kisfiúval, aki nagyon sírós volt és legszívesebben elbújt volna az egész világ elől. Peti elég hamar észrevette, és nekiindult, hogy megvigasztalja – odament hozzá, megsimogatta, beszélt hozzá – a válasz elfordulás, és anyu nyakába bújás volt. Peti nem adta fel, elszaladt, de nemsokára jött is vissza, kezében néhány szem kukorica kukival. Odanyújtott egyet a rejtőzködő kisfiúnak. Az kikapta a kezéből, és szó nélkül bemajszolta. Peti nekibátorodott. Az elkövetkező néhány percben többször elment munícióért, és minden

alkalommal megosztotta, bár köszönetet nem kapott érte, csak elfordulást. Úgy osztotta meg a következő adagot is, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, és olyan örömmel, mintha a legjobb barátjával osztozna. Egy idő után Peti búcsúzkodni kezd, indulna a család, odamegy, még egy simi, integetés, nulla válasz. És amikor már azt hittem, elmentek, látom ám, hogy Peti fut visszafele, kezében még három kukorica kuki. Egyet megevett, egyet odaadott. Egy darabig tanácstalanul állt kezében a harmadik darabbal, majd határozottan kettétörte, felét odanyújtotta újdonsült barátjának, felét meg bekapta. És Petit látva, mintha Istent láttam volna ott állni: azt az Istent, aki nem méricskél, hanem nagylelkűen szeret, azzal az el nem fáradó szeretettel, mely folyamatosan próbálkozik nálunk, hogy észrevegyük őt, és megajándékozhasson bennünket önmagával – köszönetet sem várva, csak bőkezűen adva, mert ez a szeretet természete. Isten, aki arra tanít, hogy mi is így szeressünk. A másik momentum a Gyerekmaros csatlakozása után volt a szentmise végén. Egy felszólításhoz kapcsolódik, melyet csak a gyerekek vettek magukra. Arról szólt a történet, hogy Ferenc pápa a napokban jelezte az öt köszöntőknek, hogy mennyire örülne, ha nem az ő nevét, hanem Jézusét skandálnák a találkozásokor. Mi lenne, ha most mi is Jézus nevét kiáltanánk, hogy meghallja a Szentatyá is? – hangzott a felhívás. Az első próbálkozás bátortalan és vérszegény volt. A második egy fokkal jobb, a harmadiknak már eget-rengető ereje volt. De milyen érdekes, hogy csak a gyerekek kiabáltak... Egy-két fiatal vagy felnőtt, itt-ott, de csak nagyon halkán, mert hát milyen ciki dolog ez. Hát nem furcsa, hogy amint felnövünk, kialakul bennünk egy félszeg szégyenérzet, amikor az Isten megvallásáról van szó? Magam is éreztem, valami visszatart attól, hogy ténylegesen kiengedjem a hangom. Hogy elfeledkezek magamról, újra gyerek legyek és megvalljam: milyen fantasztikusan jó dolog, hogy Jézus van, Jézus él, és hogy hozzá tartozhatok. A gyerekek nem szégyelltek Jézus nevét kiáltani. Talán kétezer évvel ezelőtt, ha lettek volna gyerekek Pilátus udvarán, Barabás neve mellett ott dübörgött volna Jézusé. Adja meg mindnyájunknak az Úr ezt a nem méricskélő, nagylelkű szeretetet, és az egyszerű, Istenre nyitott gyermeki szívet, az Isten gyermekeinek a szabadságát, mert hiszen valóban „ilyeneké a mennyek országa”.

(E-mail; Forrás: domonkosnovek.hu)

Hirdetések

- + **Június 2-án**, vasárnap, az esti szentmise elmarad. Kérjük a Testvéreket, hogy a Bazilikában **este 6 órakor** kezdődő Úrnapi szertartáson vegyenek részt!
- + A hittantábor jelentkezési lapja az újság asztról elvihető vagy a plébánia honlapjáról letölthető!
- + Újság előfizetési rendszert kívánunk beüzemelni. Kérjük azokat a Testvéreket, akik rendszeresen vásárolják az Új Embert, az Élő Kenyeret, az Adoremust és más, az újságos pulton található sajtótermékeket, hogy esetleges előfizetési szándékukat a sekrestyében, vagy a plébánia irodájában jelezzék!
- + Taki az újságos asztról elvihető, a még nem iskolás gyermekek rajzolják le a jövő heti evangéliumi szakaszban szereplő történetből, amikor Jézus feltámasztja a naimi ifjút.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten kereszteltük: **Molnár Gréta Sára**

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz; Életjel Rádió: www.eletjel.hu

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vizivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vizivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu